

Düzenbaz Hayvanlar

Candy Gourlay

2. ve 3.
sınıflar için

*Tavşan Bir Eş Buluyor
Maymun ve Mango Adası
Çakal ile Dağ Aslanı*

Tavşan'ın yerine getirilmesi imkânsız bir görevi vardır. Maymun ise, dünyanın en güzel mangolarını tatmak için yirmi kötü timsahla karşı karşıyadır. Çakal'a gelince... O da üç bebek tavşanı, Aslan'ın yemeği olmaktan kurtarmak ister. Peki, sizce bu hayvanlar amaçlarını gerçekleştirebilecek midir? Cevabı Afrika, Filipinler ve Kuzey Amerika'nın üç eski hikâyesinde bulacaksınız.

Çocuk ve eğitim üzerine yapılan araştırmalara göre, **okuma** ya da **okumama** alışkanlığının temelini ilk okuduğumuz kitapların belirlediği ortaya çıkmıştır. Kolay anlaşılabilir, okumayı keyifli bir oyun haline getiren, soyut düşünmeye ve hayal gücüne katkıda bulunan kitaplar okuma alışkanlığının temelini sağlamlaştırırken; çocukların yaşlarına uygun olmayan bir anlatıma sahip, hayal güçlerini geliştirmelerine katkı sağlamayan kitaplara yönlendirilmesi de okumama alışkanlığına yol açmaktadır.

Bu araştırmanın sonuçlarından yola çıkarak, Oxford Üniversitesi Yayınları tarafından hazırlanan ve okuma eylemini hem kalıcı hem de eğlenceli bir alışkanlık haline getirmeyi amaçlayan seri, 150 kitap ve 4 ayrı okuma seviyesinden oluşmaktadır.

Pedagog Ayşen Oy tarafından çocuk ve ruh sağlığı gelişimi açısından uygun bulunmuştur.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları
OXFORD UNIVERSITY PRESS
aracılığıyla Martı Yayınları'na aittir.

ISBN 978-605-348-438-7

Okumadan Önce

- “Düzenbaz” ne demek? Sizce, siz düzenbazların mı, yoksa kendilerine düzenbazlık yapılanların mı tarafında olacaksınız?
- Tavşan, Maymun ve Çakal rakiplerine göre daha güçsüz hayvanlardır, peki onlar nasıl en tepeye gelebileceklerdir?
- Sizce içlerinden herhangi biri yem olacak mıdır?

Okumadan Sonra

- Üç hayvan içinde, en akıllısı hangisidir?
- Siz her hikâyede kimin tarafındaydınız? Neden?
- Hikâyeler dünyanın çok farklı taraflarından geliyor, siz bu hikâyelerin içindeki farklılıkları hissedebildiniz mi?

Kısa Test

1. Sizce Çakal, neden Dağ Aslanı'nı bebek tavşanları yemesin diye oyuna getirdi?
A) Çünkü onları kurtarmak istedi
B) Çünkü onların yenmeyecek kadar cılız ve kemikli olduklarını düşündü
C) Çünkü onları kendisi yemek istedi
2. *Tavşan Bir Eş Buluyor* hikâyesinde, çekişme yarışını kim kazanıyor?
3. Maymun'un ciğeri nerededir?

Okumaya Devam

- Pie Corbett tarafından yazılan *Kurt Fablları*.

Cevaplar için arka kapağın
içine göz atın!

Düzenbaz Hayvanlar

Candy Gourlay

Resimleyen

Galia Bernstein

Margaret Chamberlain

Thomas Docherty

İÇİNDEKİLER

Tavşan Bir Eş Buluyor.....	3
Maymun ve Mango Adası.....	19
Çakal ile Dağ Aslanı.....	33

Sevgili Okur,

Dünyanın dört bir yanında, arkadaşlarını kandıran kurnaz hayvanlarla ilgili pek çok hikâye anlatılır. Burada da Güney Afrika'dan bir tavşanın, Filipinlerden bir maymunun ve Kuzey Amerika'dan bir çakalın (vahşi köpek) çok eski hikâyeleri yer alıyor.

Umarım hoşunuza gider.

Candy Gourlay

Tavşan Bir Eş Buluyor

Güney Afrika'dan Bir Halk Masalı

Tavşan yakışıklı bir delikanlıydı. Karısı olmaktan mutluluk duyacak bir dişi tavşan bulması çok da uzun sürmemişti.

“Tavşan, aşkım,” dedi Bayan Tavşan evlendikten çok kısa bir süre sonra, “ürün yetiştirebilmen için bir an önce bu ormanı temizlesen çok iyi edersin.”

“Elbette tatlım,” dedi Tavşan. “Gün batımına kadar her yeri temizlemiş olurum.”

“Gün batımına kadar mı?” dedi Bayan Tavşan. “Ama burası çok geniş ve çok uzun bir alan! Bu kadar kısa bir sürede hepsini nasıl temizleyebilirsin ki?”

“Güven bana tatlım,” dedi Tavşan. “Gün batımına kadar temizlenmiş olacak.”

Tavşan uzun bir ip ve bazı aletler alıp ormanın içine doğru yürüdü.

Fakat Tavşan, yakışıklı olduğu kadar tembeldi de. Ağaçları kesmedi, çalılıkları temizlemedi. Onun yerine, aletlerini yere bırakıp gerinmeye başladı. “Sanırım biraz yürüyüşe ihtiyacım var,” diye esnedi.

İpi alıp, tüm ormanı dolaşmaya başladı. Sonra Hipopotam ile karşılaştı. Çamur çukurunun yanına uzanmış kestiriyordu.

“Merhaba Tavşan,” diye seslendi. “Evlilik hayatı nasıl?”

“Harika,” dedi Tavşan. “Yeni eşim, ormanın en güçlü hayvanı olduğumu söylüyor. Ve itiraf etmeliyim ki kesinlikle haklı!”

“Ne?” dedi Hipopotam öfkelenerek. “Bunu nasıl söylersin? Herkes, ormandaki en güçlü hayvanın hipopotam olduğunu bilir.”

“Sen mi?” dedi Tavşan gözlerini devirerek.
“Neden? Bahse girerim, şu ipi çekme konusunda seni yenerim.”

Hipopotam güldü. Tavşan gururlu olduğu kadar saf da diye düşündü.

“Haydi, o zaman!” dedi. “Ben bir ucundan tutarken, sen de diğer ucundan tut. Bakalım önce kim çekecek.”

Böylece Tavşan, ipin bir ucunu Hipopotam'a verdi. Diğer ucunu da ağaçların arasında gezinen Fil'in yanına götürdü.

“Merhaba Tavşan,” dedi Fil. “Evlilik hayatı nasıl?”

“Harika,” dedi Tavşan. “Yeni eşim, ormanın en güçlü hayvanı olduğumu söylüyor. Ve itiraf etmeliyim ki kesinlikle haklı!”

“Ne?” dedi Fil öfkelenerek. “Bunu nasıl söylersin? Herkes, ormandaki en güçlü hayvanın fil olduğunu bilir.”

“Sen mi?” dedi Tavşan gözlerini devirerek.
“Neden? Bahse girerim, şu ipi çekme konusunda seni yenerim.”

Fil hortumunu çekti. Tavşan gururlu olduğu kadar saf da, diye düşündü.

“Haydi, o zaman!” dedi. “Ben bir ucundan tutarken, sen de diğer ucundan tut. Bakalım önce kim çekecek!”

Peh!

Tavşan ipin bir ucunu Fil'e verip, ağaçların arasında duran ipin ortasına doğru yürüdü.

İpin ortasına büyük bir güçle asıldı. Fil ve Hipopotam yarışın başladığını düşündüler ve ikisi de ellerindeki uçları çekebildikleri kadar kuvvetle çekmeye başladılar.

İp bir öne, bir arkaya, bir o yana, bir bu yana gelip gidiyordu. Büyük ağaçlar köklerinden kurtulmaya başlamışlardı. İpin yolunun üzerindeki her şey, yerle bir oluyordu.

Hipopotam buna inanamadı. Tavşan'ın bu kadar güçlü olabileceğini hiç ummamıştı. Daha fazla kuvvetle çekmeye devam etti.

Fil büyülenmiş gibiydi. Tavşan gibi küçük bir hayvan, nasıl bu kadar güçlü olabilirdi?

Çektiler ve
çektiler...

Ve çektiler...

En sonunda ikisi de yorgunluktan oldukları yere düşüverdi.

Tavşan, ellerine biraz toz bulaştırıp Hipopotam'ın yanına gitti. "Bu çok eğlenceliydi," dedi.

Hipopotam soluk soluğa yere uzanmıştı. "Kazandın Tavşan. Sen gerçekten de ormanın en güçlüsüsün. Eşin çok şanslı," dedi.

Tavşan gerinip esneyerek, Fil'e doğru yaklaştı.
"Bu çok hoşuma gitti," dedi. "Yeniden yapalım mı?"

Fil homurdandı. "Sana inanmadığım için özür dilerim Tavşan. Sen gerçekten de ormanın en güçlüsün. Eşin seninle gurur duymalı," dedi.

Tavşan, eşi Bayan Tavşan'a, Fil ve Hipopotam'ın temizlediği ormanı gösterdi.

“Sözümü tuttum tatlım,” dedi. “Gün batımından önce her yeri temizledim. Bahse girerim bana inanmamıştın.”

“Tabii ki sana inanmıştım!” dedi Bayan Tavşan. “Hatta bitireceğinden o kadar emindim ki, akşam yemeğine bazı arkadaşlarımızı davet ettim.”

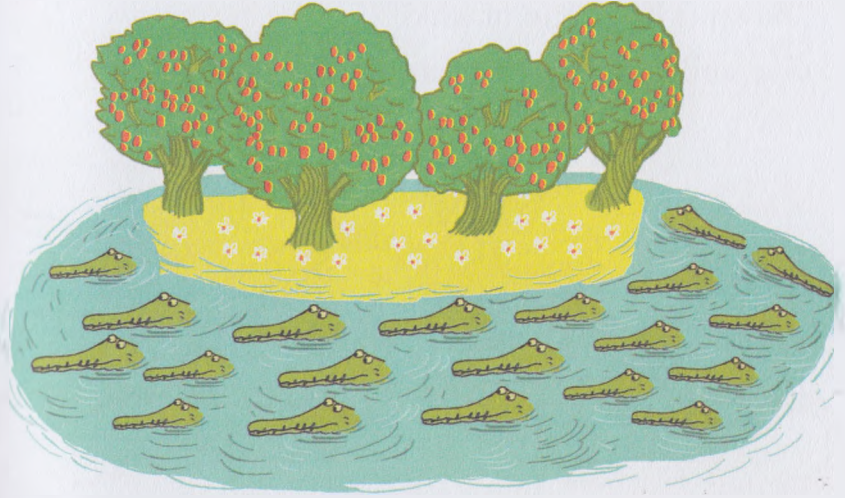
“Yemeğe arkadaşlar mı gelecek tatlım?” dedi Tavşan. “Kimleri çağırdın?”

“Fil’i ve Hipopotam’ı!” dedi Bayan Tavşan.
“Onlara bugün ne çok iş yaptığını göstermek
için sabırsızlanıyorum.”

Maymun ve Mango Adası

Filipinler'den Bir Halk Masalı

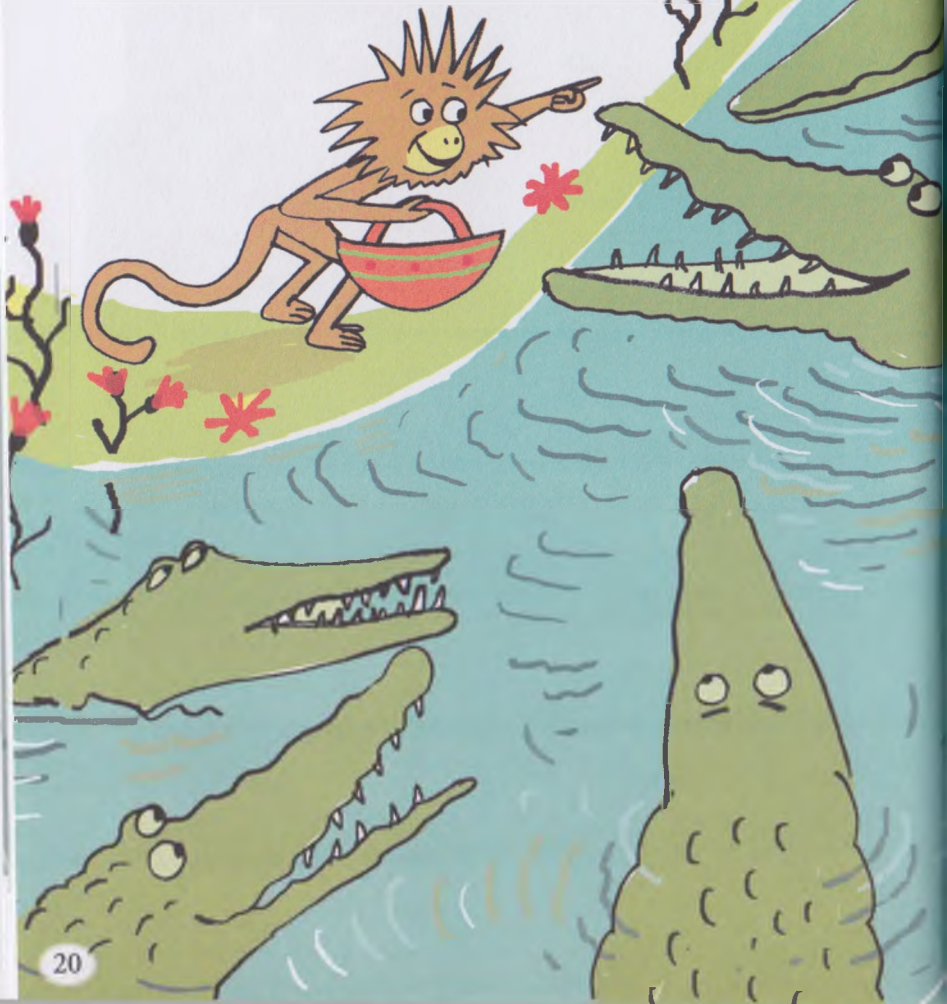

Dünyanın en tatlı mangolarının, Mango Adası'nda olduğu söylenirdi. Fakat Mango Adası, dünyanın en derin nehrinin tam ortasında bulunurdu... ve bu nehirde de dünyanın en kötü timsahları yaşırdı.

Hiç kimse bu lezzetli mangolara ulaşamazdı.
Ne büyük kayıp!

Bir gün Maymun, elinde bir sepetle nehrin kenarına geldi.

Timsahlar kendi aralarında kıs kıs gülerек toplandılar ve çenelerini açıp kapatmaya başladılar. “Bu sepet de ne için ufaklık?” diye sordu en büyük timsah.

“Mango Adası’ndan mango toplamaya gidiyorum,” diye cevap verdi Maymun.

“Hah!” dedi en büyük timsah. “Eğer bu nehri geçmeye çalışırsan, biz yirmi timsah seni anında yeriz!”

“Yirmi mi?” Maymunun kafası karışmıştı.
“Ama siz sadece on kişisiniz.”

“Akılsız maymun!” diye kükredi en büyük timsah. “Burada yirmi kişi olduğumuzu görmüyor musun?”

Maymun başını salladı. “Ne demek istediğini anlamıyorum. Ben sadece on saydım.”

**“BİZ DÜNYADAKİ EN KÖTÜ
TİMSAHLARIZ!”**

diye bağırdı en büyük timsah.

“VE BURADA YİRMİ KİŞİYİZ!”

“Bakın,” dedi Maymun. “Neden sıraya girip sizi saymama izin vermiyorsunuz?”

Timsahlar yan yana dizildiler. O kadar kalabalıklardı ki, dizildiklerinde nehir kenarından Mango Adası’na kadar uzanan bir yol oluşturmuşlardı.

Maymun saymaya başladı. “Bir, iki, üç, dört, beş...” Her sayışında, Maymun elindeki sepetle bir timsahın üzerine basıp geçiyordu.

“... on sekiz, on dokuz, yirmi!”

Bir... iki... üç...
dört...

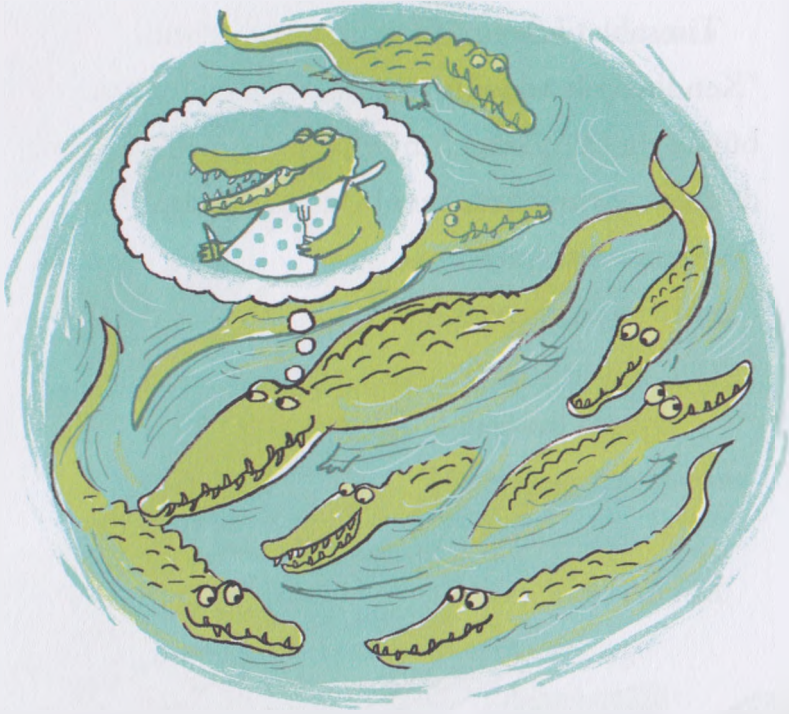

Sonuncusunun
üzerinden de
atlayıp, Mango
Adası'na geçiverdi.
"Doğruymuş,
gerçekten de yirmi
kişiymişsiniz!" diye
bağırdı mango
ağaçlarının tepesine
tırmanırken.
"Teşekkür ederim!
Artık mango
toplayabilirim!"

Timsahlar kandırıldıklarını anlamışlardı.
“Kendini çok zeki sanıyorsun!” diye gürlledi en
büyük timsah. “Fakat unutma, halen nehir kıyısına
dönmek zorundasın. Seni bekliyor olacağız.”

Bunu söyleyen timsahlar, mangoları toplamayı bitiren Maymun'u beklemek için, adanın etrafında yüzmeye koyuldular.

Maymun sepetini tıka basa mangolarla doldurduğunda, timsahların yemek vakti de gelmişti ve hepsi de çok acıkmıştı. "Mımm," dedi en büyük timsah, "ciğerini yemek için sabırsızlanıyorum. Maymun ciğeri en sevdiğim yemektir."

“Benim ciğerim mi?” dedi Maymun. “Ah, çok üzgünüm ama buraya gelirken, ciğerimi nehir kıyısındaki ciğer ağacına bıraktım.”

“Hangi ciğer ağacı?” dedi en büyük timsah.

“Bütün maymunların, kurusun diye ciğerlerini astığı ciğer ağacı,” dedi Maymun. “Sana yerini göstermemi ister misin?”

“Evet, lütfen,” dedi en büyük timsah dudaklarını yalayarak. Bundan çok memnun olmuştu. Eğer Maymun onları ciğer ağacına götürürse, tüm timsahlara yetecek kadar ciğerleri olacaktı.

“Eğer sırtına binmeme izin verirsen, oraya daha çabuk ulaşırsız,” dedi Maymun.

Maymun, elinde mango
dolu sepetiyle sırtına çıkarken,
timsah da kıpırdamadan onu
bekledi.

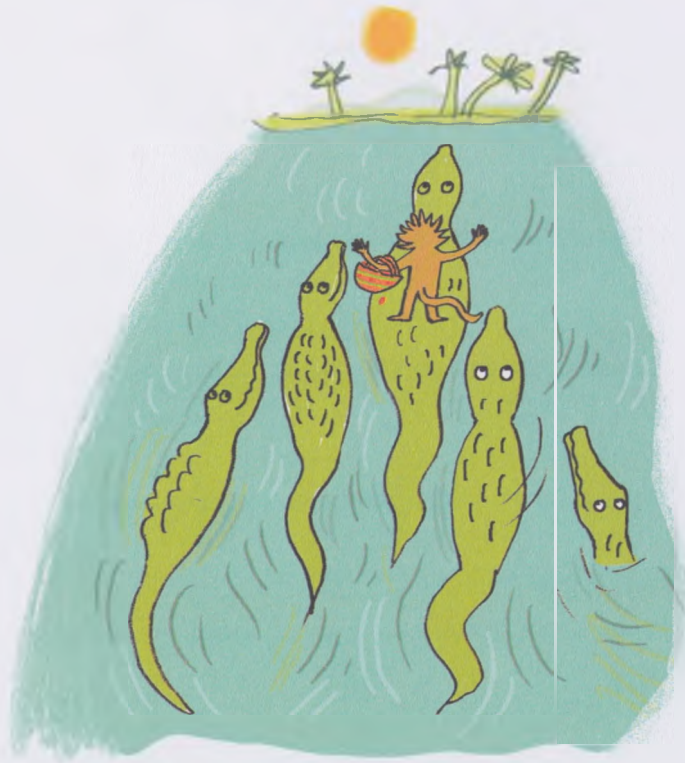

“Tam şurada,” diye nehir kıyısını işaret etti
Maymun.

En büyük timsah, nehir kıyısına doğru yüzdü,
arkadaşları da öğlen yemeği hayaliyle dudaklarını
yalayarak, onu takip ediyorlardı.

Fakat nehir kıyısına geldiklerinde, Maymun en
büyük timsahın sırtından atlayıp bir Hindistan
cevizi ağacının tepesine tırmanıverdi.

Timsahlar bir kez daha kandırıldıklarını anlamışlardı. Öfkeyle çenelerini açıp kapatarak, Hindistan cevizi ağacının etrafında sürünmeye başladılar.

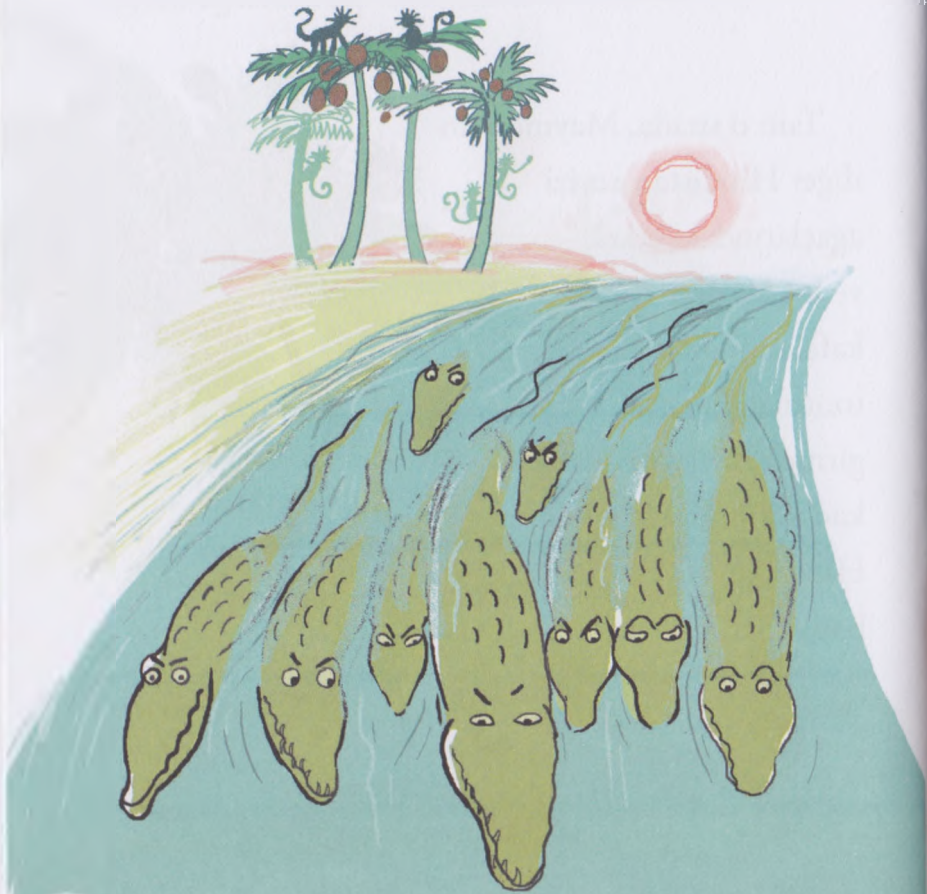
Tam o sırada, Maymun'un diğer Hindistan cevizi ağaçlarındaki erkek ve kız kardeşleri kafalarını dallardan uzattılar. Suyu girmek zorunda kalana kadar, bütün timsahlara Hindistan cevizi fırlatarak gülmeye başladılar.

“Bu yaptığın yanına kalmayacak!” diye gürledi en büyük timsah, yüzerek nehir kıyısından uzaklaşırken. “Seni bekliyor olacağız!”

Maymun hiç aldırmadı. O ve kardeşleri mangoları yemekle meşguldüler.

Söylenenler de gerçektir. Mango Adası'nın mangoları, dünyanın en tatlı mangolarıydı.

Çakal ile Dağ Aslanı

Kuzey Amerika'dan Bir Halk Masalı

Kocaman bir kayanın arkasından gelen ağlama sesini duyduğunda, Çakal kendi işi ile ilgileniyordu.

Viyak!

Ne olduđuna bakmaya gittiđinde, akşam
yemeğine oturan Dağ Aslanı ile karşılaştı.
“Merhaba Dağ Aslanı,” dedi akal.

“Merhaba Çakal,” dedi Dağ Aslanı. “Az önce yemeğe oturduğum için lütfen kusura bakma.”

Dağ Aslanı'nın tabağında, üç bebek tavşan vardı. “Ah, lütfen Bay Dağ Aslanı, bizi yemeyin!” diye ağlıyordu bebek tavşanlar.

“Söyleyeceklerim için özür dilerim,” dedi Çakal
“ama o bebek tavşanlar şimdiye kadar gördüğüm
en cılız, en sıska, en kemikli tavşanlar.”

“Umurumda değil,” dedi Dağ Aslanı. “Açlıktan
ölüyorum.”

“Bu şeker tavşanlara razı olamazsın,” dedi Çakal.
“Neden az önce önünden geçtiğim şu büyük
kayaların dibindeki balkabaklarının arasında
gerinip eşelenen ve hayatımda gördüğüm en şişman
ve sulu on tavşan yavrusunu yemiyorsun?”

“On tavşan yavrusu mu?” dedi Dağ Aslanı, oburluğu yüzünden dudaklarını yalayarak.

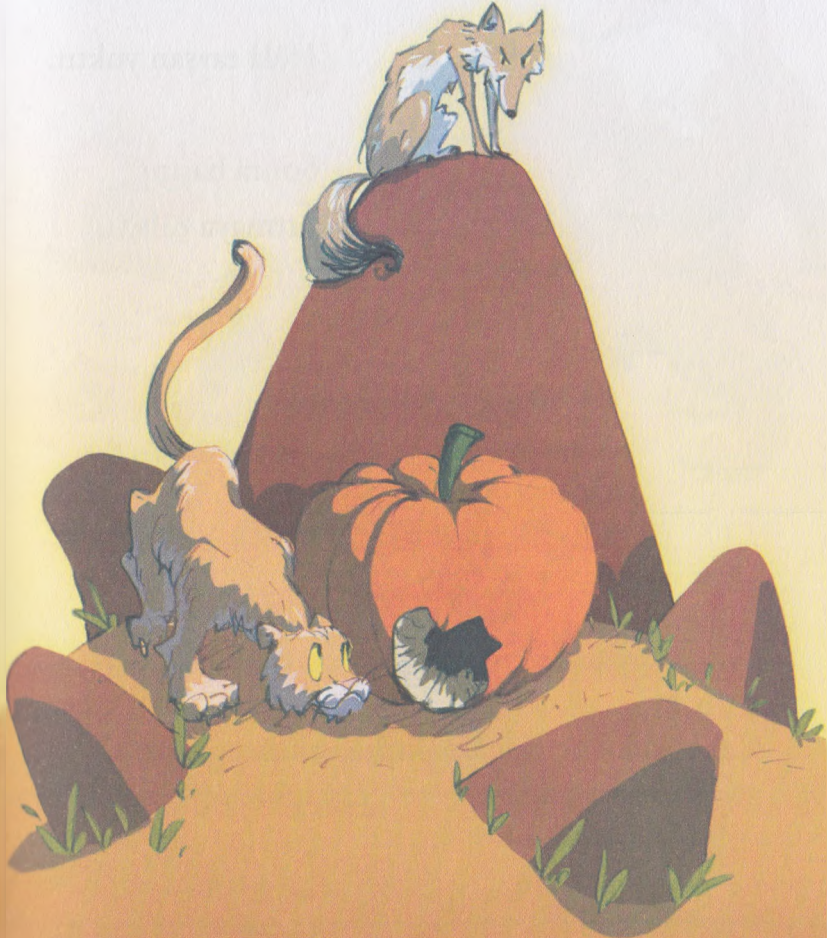

Çakal “Benimle gel de, sana nerede olduklarını göstereyim!” dedi ve koştu. Dağ Aslanı da peşinden onu takip etti. Bu sırada üç bebek tavşan da tabaktan tırmanarak çıkıp evlerine, annelerinin yanına kaçtılar.

Kayaların tam da arkasında gerçekten kocaman bir balkabağı vardı. Dağ Aslanı, balkabağını kokladı.

“Ben burada tavşan falan görmüyorum!” diye kükredi.

“İçerdeler!” dedi Çakal. “Şu deliği görüyor musun? Oradan girdiklerini gördüm.”

Dağ Aslanı
kafasını delikten
içeri soktu.

Tavşan falan
yoktu.

Hâlâ tavşan yoktu.

Sonra başını
çıkartmaya çalıştı.

Çekti, çekti ve çekti... Birden sıkışivermişti.

“Beni kandırdın!” diye kükredi Dağ Aslanı.

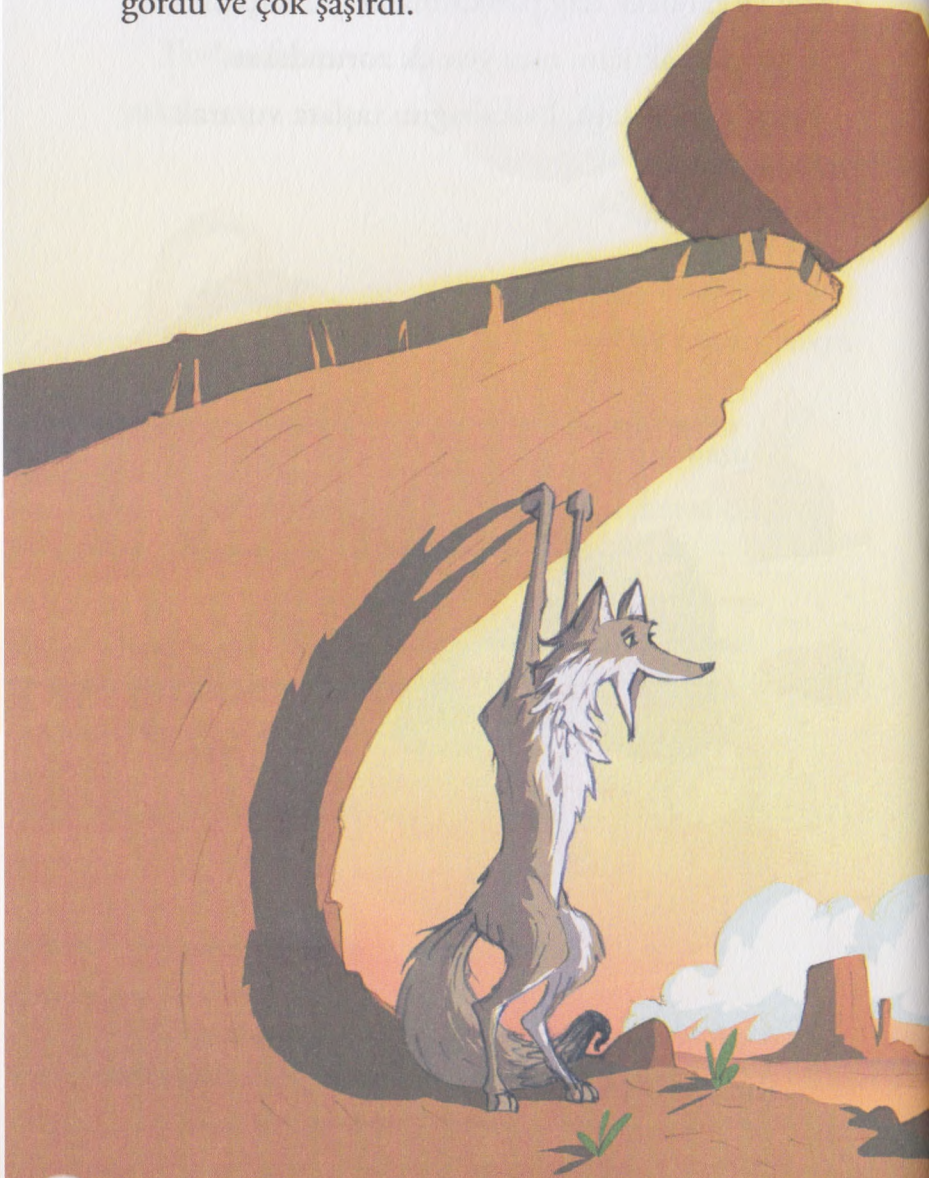
“Umarım balkabağı seviyorsunuz,” diye güldü Çakal ve çabucak dağ patikasına doğru kaçtı, “çünkü çıkmak için, onu yemek zorundasın.”

Fakat Dağ Aslanı, balkabağını taşlara vurarak parçaladı.

“Evet, Çakal!” diye bağırdı. “Şimdi akşam yemeğim *sen* olacaksın!”

Dağ Aslanı, Çakal'ın peşinden koştı. Köşeyi döndüğünde, Çakal'ı bir kayaya tutunup ittirirken gördü ve çok şaşırıldı.

Dağ Aslanı tam onu yakalayacaktı ki, Çakal haykırdı, “Saçmalama Dağ Aslanı! Kayayı ittirdiğimi görmüyor musun? Eğer beni çekersen kaya çöker ve ikimizi de öldürür!”

“Açım!” diye kükredi Dağ Aslanı. “*Seni* akşam yemeğim yapacağım!”

“O zaman şunu tut da ben de kayayı yaslayacak bir kütük bulayım,” dedi Çakal. “Akşam yemeğini yemeden bir kaya tarafından öldürülmenin hiçbir anlamı yoktur herhalde.”

Böylece, Çakal patikadan geçip nehre doğru uzaklaşırken, Dağ Aslanı da kayayı tuttu.

Dağ Aslanı'nın, Çakal tarafından yeniden kandırıldığını anlaması çok da uzun sürmemişti! Kayanın düşeceği falan yoktu.

Dağ Aslanı hızla Çakal'ın peşinden koştu, bir yandan da, "Beni kandırdın! Seni akşam yemeğim yapacağım!" diye bağıırıyordu.

Nehre vardığında, Çakal'ın yüzücü kıyafeti giymiş olduğunu gördü.

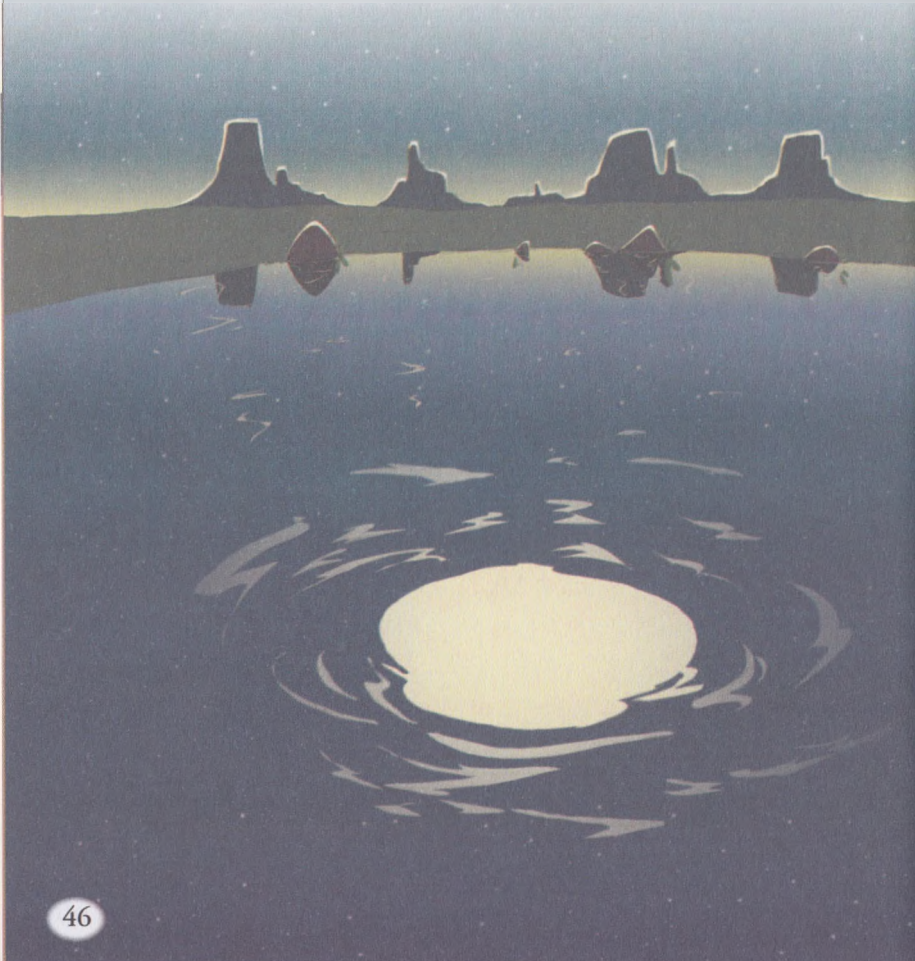
Tam yakalayacaktı ki, Çakal haykırdı. "Akşam yemeğinin yanında biraz peynir ister miydin?"

“Peynir mi?” dedi Dağ Aslanı ve durdu. Çok acıkmıştı. Biraz peynir harika bir ikinci yemek olabilirdi.

Çakal nehri işaret etti. Tam orada, en dipte kocaman bir peynir tekerleği parıldayıp duruyordu.

“Tam da dalıp onu senin için alacaktım,” dedi Çakal.

Fakat Çakal şimdiye dek tam iki kez Dağ Aslanı’nı kandırmıştı, Aslan bunun bir kez daha olmasına izin vermeyecekti. “Bence onu tam da çalacaktın!” diye bağırdı. “Ben kendim alacağım!”

İkinci kez düşünmeden, hemen nehre atladı.

Elbette nehrin dibine vardığında peynir filan bulamadı. O peynir tekerleği, dolunayın nehre yansıyan görüntüsünden başka bir şey değildi.

Dağ Aslanı soğuktan titreyerek nehirden çıktığında, etrafta Çakal'dan eser yoktu.

MARTI YAYINCILIK

Martı Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti. Maltepe Mh. Davutpaşa Cd.
Yılanlı Ayazma Sk. No: 8 Zeytinburnu/İstanbul
Tel: 0 212 483 27 37 - 483 43 13 Faks: 0 212 483 27 38
www.martiyayinlari.com info@martiyayinlari.com

Düzenbaz Hayvanlar

1. Baskı: Ağustos 2014
ISBN: 978-605-348-438-7
Yayınevi Sertifika No: 12330

Copyright©CANDY GOURLAY

Illustrations©GALIA BERNSTEIN & MARGARET CHAMBERLAIN & THOMAS DOCHERTY

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Oxford University Press aracılığıyla
Martı Yayın Dağ. San. Tic. Ltd. Şti.'ne aittir.

Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Orijinal Adı: Animal Tricksters

Yayın Yönetmeni: Şahin Güç

Çeviren: Çiğdem Köföncü

Editör: Gamze Tuncel

Resimleyen: Galia Bernstein & Margaret Chamberlain & Thomas Docherty

Pedagojik Danışman: Aysen Oy

Kapak Tasarımı: Galia Bernstein

Uygulama: Sevil Şener

Baskı

Ecem Basın Yayın Reklamcılık

Hadımköy Yolu Mahallesi San. 1 Bulvarı

169. Sokak No: 3 Büyükçekmece-İSTANBUL

Tel: 0 212 886 20 10-0 212 886 20 05

Matbaa Sertifika No: 16266

Kısa Testin Cevapları

1. A

2. Hiçbiri kazanamadı çünkü Fil de Hipopotam da yorgunluktan
- bitap düştüler. Aslında tek kazananın Tavşan olduğunu söyleyebiliriz
3. İçinde, yani olması gereken yerde